

розуміння сутності та ефективної системи управління інвестиційними ризиками підприємств є надзвичайно актуальним та важливим етапом планування як поточної, так і майбутньої діяльності підприємств, транспорту так і будь-якої іншої галузі.

Література

1. Сечко Л. М Підприємницький ризик та шляхи його негативних наслідків / Гуманітарно-економічний вісник. — 2006. — № 1, с.63-67.
2. Змієнко М.О., Система управління інвестиційними ризиками підприємств / Всеукраїнський науково-виробничий журнал. — 2009. — № 1, с162-166
3. Лук'янова В. В. Економічний ризик : навчальний посібник для вузів : / В. В.Лук'янова, Т.В.Головач — К. : Академвидав, 2007. — 462 с.

УДК 338

ЛОГІСТИЧНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Андрієвська О.М.

В статті розглянуто логістичні підходи щодо управління підприємством. Досліджено сучасний стан та проблеми розвитку логістики в Україні.

In the article is considered of logistic approaches are in relation to a management an enterprise. The modern state and problems of development of logistic are investigational in Ukraine.

Постановка проблеми. Для сучасного етапу розвитку економічних виробничих систем, активізації конкурентної боротьби на ринку товарів та послуг все більшого значення набуває логістика, і зокрема, логістичний підхід до управління підприємством. Адже саме він здатний забезпечити неперервний ланцюг, по якому протікатимуть всі необхідні логістичні операції з матеріальними потоками. Будь-яке підприємство має свою організаційну структуру та специфічний економічний механізм спрямований на забезпечення взаємних інтересів товаровиробників та споживачів продукції. Логістичний підхід до управління підприємством відіграє базову роль у формуванні та розвитку ринкових відносин, тому його дослідження є особливо актуальним в умовах сучасної економіки.

Логістичний підхід до управління підприємством розкритий не повністю, що й викликає необхідність проведення поглиблених досліджень. Питанням логістичного підходу до управління підприємством займалися такі відомі вітчизняні та зарубіжні вчені як В.В.Апопій, П.П.Борщевський, О.Бурдяк, С.І.Дорогунцов, Є.В.Крикавський, О.В.Неборачко, Л.Г.Чернюк, М.І.Фашевський та інші.

Метою статті є обґрунтування основних логістичних підходів до управління підприємством.

Викладення основного матеріалу.

Економічний ефект логістики як новітнього науково-практичного напрямку визначається, насамперед, такими чинниками, як зменшення запасів на усьому шляху руху товарного потоку та відповідних витрат на складування й зберігання товарів і скорочення часу проходження товару логістичними комунікаціями (та відповідних транспортних витрат). Застосування логістичного підходу в управлінні підприємством забезпечує рух продукту або послуги визначеної якості та кількості на певний час у певне місце для конкретного споживача за певних (мінімально можливих) витрат [2; 9].

Застосування логістики на підприємстві вимагає створення ефективної системи взаємозв'язку усього управління із управлінням логістикою.

Однак, на сучасному етапі господарювання вітчизняних підприємств практично відсутнє довготермінове матеріально-технічне планування, оскільки падають обсяги виробництва, знижується платоспроможний попит, мають місце труднощі у збуті вітчизняної продукції, рух матеріальних потоків не супроводжується відповідними грошовими засобами у безготівковому обороті, велику частку займають бартерні операції. Для підприємств важливим постало завдання — виживання. Я погоджуюсь із тими авторами,

які стверджують, що за таких умов доцільним є поточне планування матеріального забезпечення, яке включає:

- дослідження ринку сировини та матеріалів;
- визначення потреби у матеріальних ресурсах;
- складання плану закупівель матеріальних ресурсів;
- вартісний аналіз заготівельної сфери [4;6].

Сьогодні, на підприємствах мало уваги надається плануванню. Це обумовлено такими причинами:

- відсутністю належного персоналу відповідної кваліфікації, у тому числі фахівця — логістика;
- важкістю внутрішньофірмового планування в умовах ринкової нестабільності;
- відсутністю обґрунтованих рекомендацій із методики розробки планів підприємства [5; 7].

Тому назріла необхідність у розробці концепції планування. Особливо це стосується великих підприємств. Необхідність складання планів пов'язана із невизначеністю законодавчої бази, економічною ситуацією в країні. Крім цього, планування відіграє координуючу роль, оскільки будь-які неузгодженості та розбіжності у діяльності підприємства потребують фінансових витрат на його усунення.

При вивченні системи планування не можна не відзначити тісний взаємозв'язок її із системою контролю. Не зважаючи на те, що планування і контроль — це дві різні функції управління, окреме існування кожної з них у господарській діяльності неможливе, оскільки вони доповнюють одна одну. А тому оцінка досягнення цілей, які поставлені перед кожним підприємством у рамках планування стає неможливою без проведення контролю.

Головне завдання контролю — постійно забезпечувати необхідний рівень якості, зафіксований у нормативних документах, через безпосередню перевірку кожного виробу й цілеспрямований вплив на умови й чинники, що забезпечують таку якість [3].

Контроль виробничої системи запобігає потраплянню бракованої продукції споживачеві або передачі на наступні технологічні фази з усіма негативними наслідками цього. Такий контроль уможливорює також постійне інформування керівництва про рівень виконання виробничих завдань та досягнуті економічні результати виробництва.

На основі вищесказаного можна визначити завдання системи контролю в управлінні підприємством:

по-перше, контроль допомагає своєчасно виявити помилки, похибки та прийняти необхідні заходи для їх усунення;

по-друге, із допомогою контролю наперед відшуковуються ті фактори, які можуть вплинути на його розвиток і функціонування, а також своєчасно відреагувати на них;

по-третє, результати контролю є основною оцінкою роботи підприємства та його персоналу, ефективності та надійності системи управління.

Функція організації повинна об'єднати усі інші функції в єдиний налагоджений механізм.

Отже, із теоретичного дослідження випливає, що адаптивність роботи логістичної системи, а врешті — решт і всього управління, буде працювати тільки тоді ефективно, коли усі управлінські функції виконуватимуться сукупно як цілісний механізм.

Логістичний підхід, який означає цілісність, неподільність, єдине керівництво, оптимізацію загальних витрат, дозволяє сформулювати основні завдання реалізації інтегрованої стратегії логістики.

Аналізуючи у літературних джерелах роль інтегрованої логістики в сучасних умовах, переконуємося, що термін «логістика» став популярним визначенням діяльності логістиків, котрі повністю відповідають за стратегічне використання ресурсів підприємств, починаючи від моменту придбання вихідної сировини і закінчуючи доставкою товару кінцевому споживачеві. Отже, увага логістиків виходить за межі підприємства, яка охоплює як постачальників так і споживачів. Тому на основі опрацьованих джерел [1; 2; 8; 9], я вважаю, що сьогодні потрібно звернути увагу на стратегічну логістику, тобто, логістику, яка пов'язує в єдине ціле споживачів та виробників. Підприємства, які обирають правильну стратегію, прагнуть повідомити потенційних клієнтів про свій товар, продукцію наперед, а потім роблять те, чого від них очікують. Ефективність стратегічної логістики залежить від стосунків, які існують між підприємством-виробником та споживачами продукції даного підприємства.

Таким чином, кінцевий результат стратегічної логістики — це менше затрат часу на операції всередині підприємства і більше — на взаємодію із клієнтами. Крім того, логістика виступає прикладом системного підходу. Це є результатом свідомої реалізації взаємозалежності основних функціональних цілей підприємства.

Використовуючи надбання сучасної науки у галузі використання і функціонування логістичного управління та вищевикладеного, я вважаю слід запропонувати підхід до управління підприємством в основі якого лежить триаспектна модель: ресурсозабезпечення — інтеграції — стратегії. Такий підхід можна назвати моделлю управління підприємством на основі логістичного підходу (рис. 1).

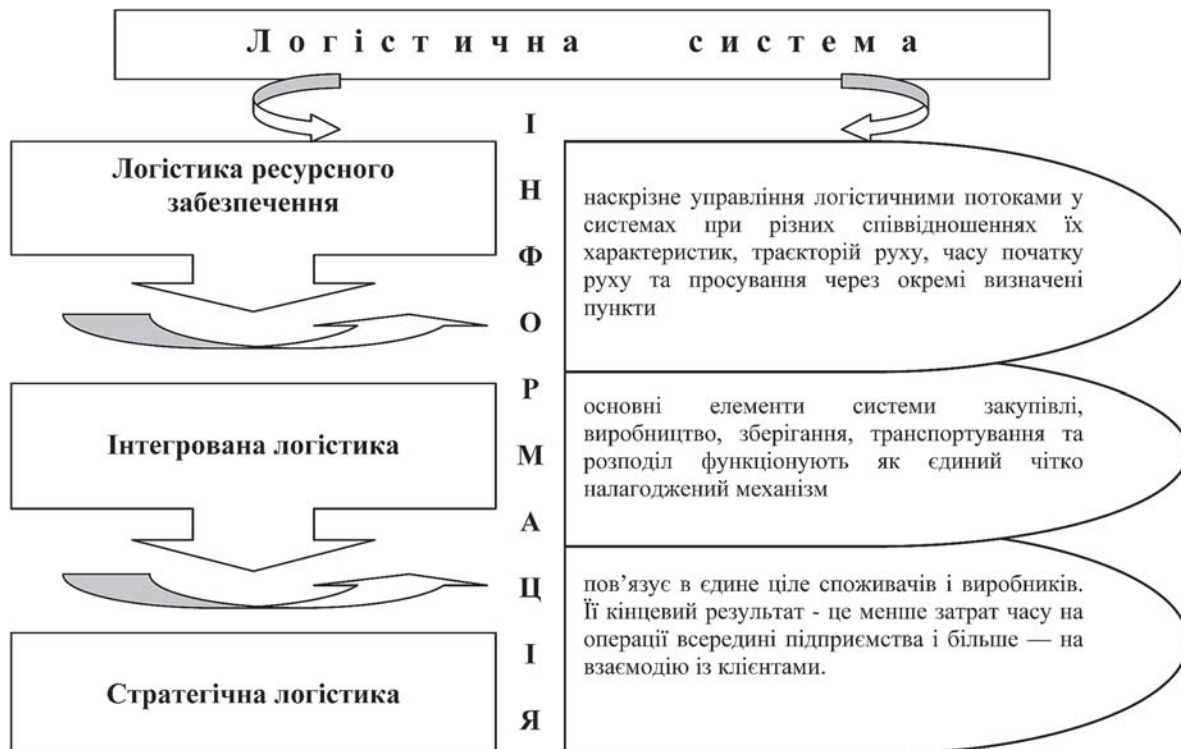

Рис. 1. Модель використання і функціонування логістичної системи підприємства

Суть запропонованої моделі зводиться до того, що управління підприємством на принципах логістики повинно працювати як цілісний, нероздільний механізм усіх його складових ланок. На мою думку, від етапу ресурсного забезпечення підприємства до етапу задоволення потреб клієнта відбувається комплексний, укрупнений захід щодо ефективної роботи підприємства.

Висновки. Підсумовуючи все вищезазначене, слід відмітити, що оптимальний логістичний підхід до управління підприємством являє собою систему, яка регламентує та регулює структуру і швидкість матеріальних потоків виходячи з необхідних критеріїв ефективності функціонування підприємства. Формування ефективного логістичного підходу управління підприємством полягає у впровадженні на підприємстві логістичної системи, яка необхідна для того, щоб матеріали, товари, інформація, послуги тощо, могли долати у найкоротші терміни простір та час.

Література

1. Бутрин А. К интегральной оценке эффективности потоковых процессов // Логистика. — 2002. — № 1 (18). — С. 29 — 31.
2. Джонсон Дж. С., Вуд Д. Ф., Вордлоу Д. Л., Мэрфи-мл. П. Р. Современная логистика. 7-издание: Пер. с англ. — М.: Издательский дом «Вильямс», 2002. — 624 с.
3. Економіка підприємства: Підручник / За ред. С.Ф. Покропивного. — Вид. 2-ге, перероб. та доп. — К.: КНЕУ, 2000. — 528 с.
4. Логістика: Конспект лекцій / О. М. Тридід, Т. О. Колодизєва, І. П. Голофа-сва. Харківський держ. екон. ун — т. — Х.: ХДЕУ, 2004. — 168 с.
5. Основы логистики: Учеб. пособие / Л.К. Куприянова, Н.А. Майзнер. — Владивосток: Издательство ДВГАЭУ, 2000. — 104 с.
6. Пасічник В. Г., Акіліна О. В. Планування діяльності підприємства. Навчальний посібник. — К.: Центр навчальної літератури, 2005. — 256 с.

7. Свінцицька О. М. Планування діяльності підприємства: Навч. посіб. — К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2004. — 232 с.
8. Сергеев В.И. Логистика в бизнесе: Учебник. — М.: ИНФРА — 2001. — 608 с.
9. Уотерс Дональд. Логистика: Управление цепью поставок: Учебник для студ. экон. спец. вузов — М.: ЮНИТИ — ДАНА, 2003. — 503 с.

УДК 336.2.027

ПОДАТКОВА РЕФОРМА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Антоненко Н.В.

Стаття присвячена основним напрямам реформування механізму оподаткування результатів діяльності підприємств у вітчизняному бізнес-середовищі.

Article is devoted to the main directions of reforming the mechanism of taxation performance of enterprises in the domestic business environment.

Постановка проблеми. Невід'ємною ланкою будь-яких економічних відносин в суспільстві з моменту виникнення держави є податки. Розвиток і зміна форм державного устрою завжди супроводжуються вдосконаленням системи податків, адже вони є платою суспільства за виконання державою її функцій. У багатьох випадках податкова реформа є одним із головних елементів стимулювання економічного зростання, заохочення внутрішніх і зовнішніх інвестицій. Нині існує необхідність всебічного дослідження проблем, пов'язаних із впливом системи оподаткування на економічні процеси, оскільки залишаються дискусійними питання щодо принципів побудови і напрямів реформування податкової системи з урахуванням особливостей трансформаційного періоду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Віддаючи належне напрацюванням таких українських вчених, як В.П. Завгородній [1], П. В. Мельник [2], М. Л. Тарангул [2], З. С. Варналій [2], А. М. Соколовська [3], Ю.Б.Іванов [4], С.М. Онисько [5], С.В.Климчик [6], М.С. Онуфрик [7], слід зазначити, що багато проблем оподаткування ще не знайшли однозначного трактування. Залишаються дискусійними питання щодо принципів побудови і напрямів реформування податкової системи з урахуванням особливостей трансформаційного періоду. При реформуванні національної податкової системи не в повній мірі враховується досвід реформування податкових систем в розвинутих і постсоціалістичних країнах.

Виділення невирішених питань. Центральною проблемою обговорення серед вчених стали напрями вдосконалення оподаткування, насамперед, кількісні параметри податкових ставок, пільгове та спрощене оподаткування, загальний рівень податкового тягаря. Податковий кодекс, який набрав чинності з 1 січня 2011 року [8], консолідує окремі частки податкового законодавства в єдиний документ, проте не вирішує ключової проблеми створення такого податкового середовища, яке дозволило би не тільки ефективно функціонувати підприємствам будь-якої форми власності в рамках діючої системи оподаткування, а й створювало б умови для своєчасної сплати податків до бюджету.

Актуальність зазначених проблем, їхня практична значимість і недостатня наукова розробленість визначили вибір теми дослідження та обумовили постановку мети та завдання даного дослідження.

Мета дослідження. З огляду на вищезазначене, метою дослідження є перегляд принципів функціонування вітчизняної податкової системи для розробки основних напрямів реформування механізму оподаткування результатів діяльності підприємств у вітчизняному бізнес-середовищі.

Виклад основного матеріалу. Податкова реформа в Україні задумувалася для того, щоб реалізувати два ключових завдання. По-перше, в умовах критичного розбалансування системи державних фінансів необхідно було збільшити доходи бюджету, по-друге, з метою стимулювання швидкого відновлення економіки потрібно було створити сприятливий фіскальний простір для бізнесу та інвестицій. Перше завдання уряд успішно виконав (навіть перевиконав) — при помірній інфляції за 11 місяців 2011 року податкові надходження до держбюджету зросли на 59,7% проти аналогічного періоду попереднього року і склали 238,8 млрд. грн. [9]. А от з другим завданням виникли певні проблеми. Запроваджених заходів виявило-